

[Ole Bjørn Kraft.]

ti går i en tale, hvori han skildrede, at da disse planer kom frem, havde daværende nationalbankdirektør Bramsnæs henvendt sig til Mr. Charles A. Marshall, lagt hænderne på hans skuldre og sagt:

„Marshallhjælpens kronekonto må *aldrig* anvendes til andet end nedbringelse af statens reguleringskonto.“

Jeg forstår, at der er visse grænser for det ærede medlems tilslutning til den tidligere nationalbankdirektørs økonomiske synspunkter.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg er ikke gået uden om de spørgsmål, det ærede medlem hr. Lars M. Olsen har stillet. Angående Stakhanofarbejderne har jeg udtalt, at der er den forskel på Sovjetunionen og Danmark, at i Sovjetunionen tilfalder udbyttet af den forøgede indsats arbejderne, men i Danmark går det i kapitalisternes lomme, hvad det ærede medlem kan aflæse af de aktieselskabsregnskaber, der offentliggøres, og også kunne blive klar over, hvis han havde lejlighed til at se de private firmaers udbytter. Det spørgsmål har jeg altså besvaret.

Arbejdsbogen har jeg ikke omtalt. Jeg ønsker herom at sige, at jeg er tilhænger af det princip, at den, der ikke vil arbejde, ej heller skal have føden — det er det ærede medlem måske ikke tilhænger af, men det er jeg.

Når det ærede medlem er modstander af det, der foregår som følge af denne produktivitetsfonds virksomhed i form af skemaer og med hensyn til at sætte arbejdstempoet i vejret, bør han og hans forlag og det forbund, vi begge står i, sætte ind for, at noget sådant bekæmpes og bekæmpes offentligt. Skemaet er kendt. Få det offentliggjort i den socialdemokratiske presse, få det offentliggjort i den faglige presse, og lad os få det afskaffet. Kan vi nå til at få det ud af denne debat, vil det være et højst gavnligt resultat.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: I anledning af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts udtalelse om det nævnte referat i „Politiken“ for i dag vil jeg gerne gøre opmærksom på, at selvom

Mr. Charles A. Marshall ikke på det tidspunkt var kendt med reguleringskontoen, så var det i hvert fald udtrykkeligt sagt, da Marshallloven blev vedtaget, af daværende administrationschef Hoffman, at midlerne ikke på nogen måde måtte komme ud og give inflation. Det var det, hr. Bramsnæs hævdede, således at det svar, Mr. Marshall gav, var et meget dårligt svar; han var dårligt underrettet om det, han selv skulle over at administrere.

(Kort bemærkning).

Lars M. Olsen: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen erklærede, at enhver, der ikke vil arbejde, skal heller ikke have føden. Det lyder meget besnærende; men jeg gør det ærede medlem opmærksom på — hvad han sikkert ved, eller i hvert fald bør vide — at i den stat, som han sætter så højt, har man indført visse bestemmelser om, hvor stor en præstation, hvor stor en norm den enkelte arbejder skal yde, og hvis han af en eller anden grund — alder, sygdom, eller hvad ved jeg — ikke er i stand til at yde den pågældende norm, sker der det, som det ærede medlem godt er klar over: at den pågældende i mange tilfælde mister sin arbejdsbog og i andre tilfælde bliver henvist til at leve i en arbejdslejr — et forjættende billede!

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Nej det ærede medlem tager ganske fejl. Den, der på grund af sygdom eller alder ikke er i stand til at arbejde, er der sørget for i form af folkepension. Det er fuldkommen ubegribeligt, at et medlem af dette ting, som er forlagsleder, er uvidende om disse forhold og forsøger at indbilde tinget og offentligheden, at forholdene i Sovjetunionen, i de østeuropæiske lande er af en helt anden karakter, end de er. Men det taler jo også sit tydelige sprog om, hvad hensigten er med de taler og skrifter, der udsendes. De har ikke til formål at sprede oplysning, men tværtimod at fordunkle, at mørklægge og sprede falske påstande og rygter om de vilkår, hvorunder arbejderbefolkningen lever dér, hvor kapitalismen er ved at blive overvundet og udbytterne sat ud af spillet. Men også dette tjener til at belyse, hvad hensigten med Marshallhjælpen og disse midlers anvendelse er.